

BOJE SE DA ĆE IH GRAD »PREVESLATI« ■ U VESLAČKOM KLUBU JADRAN S NEIZVJESNOŠĆU I ZABR

ZABORAVLJENI VES Ni arhitekti ni urbanisti ne vide ih više na Delti

U Klubu su sa zanimanjem pratili provedbu natječaja za urbanističko-arhitektonsko rješenje Delte, u nadi da će netko akceptirati činjenicu njihova postojanja, **a s još više zanimanja, ali i ogorčenja primili su vijest da bi na mjestu gdje se oni nalaze više od 80 godina trebao biti izgrađen pročišćivač otpadnih voda**

Nela VALERJEV
OGURLIĆ

RIJEKA ► Velika neizvjesnost i briga zavladala je u Veslačkom klubu »Jadran« nakon vijesti da se u Gradu Rijeci pokreće hitna izmjena GUP-a kojim će se utvrditi nova lokacija uređaja za pročišćavanje otpadnih voda na Delti, kako bi se njegova postojeća lokacija oslobodila za atraktivnije sadržaje u sklopu Rijeka Gateway projekta i željenog uredjenja waterfonta. Podsjetimo, uređaj bi se s krajnjeg juga Delti trebao pomaknuti nešto sjevernije, uz desnu obalu Rječine, preko puta kontejnerskog terminala, a baš na toj lokaciji već gotovo čitavo stoljeće nalaze se prostori Veslačkog kluba.

U Klubu su sa zanimanjem pratili provedbu natječaja za urbanističko-arhitektonsko

rješenje Delte, u nadi da će netko akceptirati činjenicu njihova postojanja, a s još više zanimanja, ali i ogorčenja primili su nedavnu informaciju da bi novi uređaj za pročišćavanje otpadnih voda trebao biti izgrađen do kraja 2017. godine.

»Tankoga nosa«

Veslači ne mrze uređaj niti su ljudi »tankoga nosa« koji se bune što im prvi susjed u dane južine širi ne baš ugodne mirese. Navikli su živjeti u industrijskom okruženju, između pročišćivača, kontejnerskog terminala i drugih lučkih sadržaja, s kojima su kroz deseću razvili neku vrstu miroljubive koegzistencije. Navikli su i na to da djeci koja dolaze trenirati moraju razviti posebnu vrstu opreza da ih putem ne pomete kakav viljuškar ili bager, a posebno kada prelaze

preko željeznog mosta na ušću Rječine, kojega koriste zajedno s Hrvatskim željeznicama, Vodovodom i kanalizacijom, te kompletnom operativnom kontejnerskog terminala, kao jedinu sponu s drugom obalom, a bez pločnika i bilo kakve prometne signalizacije.

Stariji članovi Kluba s nostalgijom se sjećaju dana kad je umjesto lučko-operativne i fekalne zone na Delti bilo popularno Gradsko kupalište sa šljunčanom plažom i otvorenim bazenom, bez žice i stražara. Bili su to dani kada se Delti moglo nesmetano prisutniti, kada su roditelji ili none i noniči djecu do Kluba mogli dovesti u spontanoj štetnji, kad je zbog boljeg pristupa i veće cirkulacije ljudi članstvo Kluba bilo masovnije, pa su i rezultatima bili uspješniji. Omi se stoga uistinu vesele transformacijom Delte, koja bi trebala postati plavo-zeleni otok u srcu grada, s nizom atraktivnih sadržaja. Međutim, smeta ih, i to jako, čak do ruba usijanja, što nitko ne zna reći što će se dogoditi s Klubom kad krene izgradnja novoga uređaja preko teritorija na kojem su starosjedioci od 1933. godine. A nije da se nisu interesirali.

Ideje o preseljenju

Predsjednik Upravnog odbora Kluba, višestruki državni prvak, dipl. ing. Andrej Smilović dao nam je podeblji fascikl s dopisima koji svjedoče o višegodišnjim naporima veslača da kroz prostorno-plansku dokumentaciju reguliraju svoje bivstvovanje u ovom specifi-

„Nadamo se da nas neće dovesti u situaciju rada u kontejnerima i pod nadstrešnicama, jer u takvim uvjetima ne možemo čuvati čamce i opremu vrijednosti veće od 300 tisuća eura“

Andrej Smilović, predsjednik kluba

„Problem treba riješiti prije početka gradnje uređaja, ali kroz izmjenu GUP-a to nije moguće. Grad će se potruditi prije gradnje naći alternativno mjesto – trajno ili prijelazno“

Srđan Škunca, pročelnik za urbanizam

fičnom rezervatu ili da im se pronade odgovarajuća, zamjenska lokacija. Uzaludno!

– Kroz povijest je bilo puno razmišljana o preseljenju Kluba, ali uglavnom paušalnih. Jedino konkretno rješenje, dovedeno i do glavnog projekta bila je ideja da se smjestimo u lučici Grčevo, krajem 80-ih. No, zapelo je zbog pristupnog puta. Trebali smo ga dijeliti s »Viktorom Lencem«, ali u brodogradilištu nisu dozvolili da se do kluba dolazi preko njihovog teritorija, pa je cijela stvar otišla u vjetar, nadomak reali-

zacije. Sve ostalo bilo je nabavljivanje prijedloga u kojima se najčešće nije vodilo računa o specifičnim potrebama našeg sporta – kaže Smilović.

Jedan od takvih, bio je prijedlog da se nova lokacija Kluba nade na zapadnom dijelu grada, što znači blizu zone Kantrida-Volosko koja je raj za surfere. Ako je raj za surfera, to znači da ima vjetra i da veslači ondje nemaju što tražiti, jer se veslačka aktivnost odvija na čistoj obali! Druga ideja je bila da se smjesti uz marinu koju bi trebalo izgraditi uz istočni dio kontejnerskog terminala na Brajdici, ali to je stvar daleke budućnosti za koju nitko ne zna hoće li se i kada ostvariti, a sigurno neće prije izgradnje uređaja. Krene li izgradnja pročišćivača kako je planirano, Klub će se vrlo brzo naći u nevolji i stoga veslači od Grada očekuju jasan odgovor o svojoj budućnosti, s rješenjem koje ih neće dodatno unazaditi.

Pomorsko dobro

Prema rječima pročelnika gradskog Odjela za urbanizam, ekologiju i gospodarenje zemljištem Srdana Škunca, problem svakako treba riješiti prije početka izgradnje uređaja, ali kroz aktualnu izmjenu GUP-a to nije moguće iz dva razloga. Prvo, zbog hitnosti postupka izmjene plana, koju diktiraju rokovi izgradnje

pročišćivača, a drugo zbog toga što će svaka lokacija, s obzirom da se radi o veslanju, biti na pomorskom dobru, što dodatno komplikira situaciju.

Veslači bi najviše voljeli i dalje ostati na Delti, ali u ovom trenutku to im nitko ne može garantirati, jer bi to značilo prejudicirati buduće rješenje Delte, što nije moguće, jer će konačan scenarij njezina razvoja biti poznat tek po izboru developera koji će odabrat jedno od tri idejna rješenja odrabljena na urbanističko-arhitektonskom natječaju. Stoga će ovim GUP-om biti definiran tek to da se pitanje Veslačkog kluba treba riješiti kroz Urbanistički plan uredjenja Delte, a Grad će se prema Škuncinim rješenjima potruditi da im prije izgradnje pročišćivača pronađe alternativno mjesto – trajno ili prijelazno.

Od takvih odgovora članovima Veslačkog kluba diže se kosa na glavi, a pogotovo pri pomisli na nekakav prijelazni provizorij koji bi, kako se to kod nas u pravilu zbiva, od privremenog rješenja mogao postati konačna solucija.

– Nadamo se da nas neće dovesti u situaciju rada u kontejnerima i pod nekakvim nadstrešnicama, jer u takvim uvjetima ne možemo čuvati čamce i ostalu opremu vrijednosti veće od 300 tisuća eura, a pogotovo ne želimo djecu sta-

Tradicija duga 126 godina

Veslački klub »Jadran« osnovan je 1922. godine, a prvu je lokaciju imao na Brajdici, uz lijevu obalu Rječine. No, taj je prostor morao napustiti da bi ga ustupio Ribarskoj zajednici Sušaka, za javnu burzu ribe. Zauzvrat, Klub je dobio novi prostor na Delti, gdje je novi veslački dom izgrađen 1933. godine. Klub od tada djeluje na postojećoj lokaciji, uz kratak ratni prekid, od 1943. do 1945. godine. U tom razdoblju Dom je srušen, a na njegovom mjestu njemačka je vojska izgradila topnički bunker, čiji temelji još postoje. Poslije rata na njima je izgrađen današnji Dom kojeg su do 1949. koristili i plivači »Primorja«.

Kao jedini nositelj veslačkog sporta u Rijeci, Veslački klub »Jadran« baštini tradiciju svih svojih prethodnika, a ona počinje 1888. godine kad je u Rijeci utemeljeno prvo veslačko društvo pod nazivom Nautico Sport Club »Quarnero«. Govorimo, dakle, o veslačkoj tradiciji dugoj 126 godina.

Iako stješnjeni između lučkih i industrijskih sadržaja, veslači su naučili na suživot s takvim djelatnostima

D. ŠKONRL